



HOOFD REDACTIONEEL COMMENTAAR

Onvoldragen zorgakkoord

De conceptversie van het Integraal Zorgakkoord begint met het verhaal van Hendrik, Sandra en Aisha. Hendrik (78) blijft gezond door verstandig te eten en veel te fietsen. Sandra (49) werkt al meer dan twintig jaar als verpleegkundige en houdt zielsveel van haar vak. Aisha (16) wilde als klein meisje al in de zorg gaan werken. Hendrik vraagt zich af hoe het moet als hij hulpbehoevend wordt. Sandra weet niet of ze haar werk volhoudt tot haar pensioen. En Aisha twijfelt of ze niet beter iets anders kan gaan doen.

Het is bijna hartverwarmend hoe hier, in zo'n zakelijk document dat van beleidstermen en financiële kaders aan elkaar hangt, toch ook de mens om wie het gaat even op de voorgrond wordt gezet. Het punt is alleen: de gemiddelde mens in ons land lijkt misschien helemaal niet zo op Hendrik, Sandra of Aisha. De *real life* Hendrik heeft meerdere gezondheidsklachten en is eenzaam sinds een half jaar geleden zijn vrouw overleed. Sandra klust na haar scheiding 's avonds bij in de schoonmaak om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. En Aisha heeft depressieklachten overgehouden aan de coronaperiode. Het gevolg: Hendrik zit bijna wekelijks bij de huisarts. Sandra krijgt gezondheidsklachten van de stress die ze ervaart. En Aisha staat op de wachtlijst voor de ggz.

Iedereen weet natuurlijk dat voor alle *real life* Hendriks, Sandras en Aushas van Nederland de zorg geen oplossing kan bieden voor hun problemen. Die oplossing ligt veel meer in het sociaal domein en in het eigen netwerk van deze mensen. Maar daarover gaat het Integraal Zorgakkoord slechts heel mondjesmaat. Beide uitgangspunten worden er wel in genoemd, maar veel verder dan zijdelings aanstippen gaat dit niet. En zo lang dat niet gebeurt, gaat het doel dat met dit Integraal Zorgakkoord wordt beoogd echt niet worden bereikt. Logisch ook: als de problemen die zich aan de voorkant afspelen niet structureel worden aangepakt, blijft alles wat er achter ligt tegen dezelfde muren (of: schotten) aanlopen.

Toegegeven, wat er nu ligt is nog slechts een concept. Maar er moet wel héél veel water door de Rijn stromen wil dit concept nog voor Prinsjesdag de omslag maken naar het akkoord waarop we écht zaten te wachten.

Frank van Wijck
Hoofdredacteur De Eerstelijns